

Telegraful Roman

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an **24** coroane.

Pe șase luni **12** cor. — Pe trei luni **6** cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze
Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil.,
pentru a doua și a treia oară câte 20 fil.

Pentru inserate mai mari după învoială.

Vorbirea de pace a contelui Czernin

Ministrul comun pentru afacerile externe ale monarhiei, contele Czernin, întors dela Brest-Litovsc a simțit trebuința sufletească să vorbească pentru dumerirea popoarelor din țară, pentru împărațiile prietene și vrăjmașe din Europa și osebit pentru statele unite de dincolo de «băltă». A prins prilejul în ședința delegațiunilor austriace și întrecând toți diplomații de astăzi, a vorbit chibzuit și cu bogată înțelepciune, cu mlădieri ne mai potențe de sinceritate, a grăit hotărât și respicat despre trebile păcii, despre temeiurile pe care să se așeze, deschizând porți largi împărației dragoștei ce o să se sălăsluiască între limbi și seminții.

Prin mărturisirea fără încunjur, stăpânită de înaltă rațiune de stat, făcută clar și de înțeles pentru prietenii și dușmani, contele Czernin a ieșit în fruntea tuturor pacifistilor, a intrat în șirul celor mai mari bărbați de stat și a apropiat cu un pas uriaș pacea, grăind:

Nu ne trebuie anexiuni, incălcări de țări și oprimări de neamuri străine și nu ne trebuie banii altor popoare ca preț al vitejiei armelor și al hărniciei populației noastre de acasă. Noi am luptat și luptăm luptă dreaptă de apărare a patriei și a tronului și suntem bucuroși și mulțumiți să putem deștepta în vecinii dela hotare prietenie sinceră și binevoitoare și să nu sămănăm noi germani pentru răfuie nouă, pentru urii cu băi de sânge, cu chinuri și lipsuri pagâne.

Lucrăm cinstit și stăruitor pentru intemeierea unei păci cu sclipiri de

vecinie, cu belșug de binefaceri pentru toate neamurile. Sfătuirile ce se fac la Brest-Litovsc cu reprezentanții fostului imperiu al țarului idol, vor avea cu siguranță izbândă dorită de toți, mai ales că toți o doresc sincer și la nime nu se poate surprinde ispita de a umili dușmanul. Piecedile ce se mai află și se mai prăvălesc în drum de imbolduri fără noroc, se pot înălțatura, — nu-s stavile de neînvins, — și ele se vor și înălțatura, căci gândul omului stăpânit de dragostea păcii și a bunei voiri află că și mijloace pentru a birui orice zăgaz.

Arată mai departe avantagiile păcii cu noul stat rusesc «Ucraina», care va avea înfruiri simțitoare de mulțimi trupești prin slobozirea granițelor de a aduce de acolo totoul de alimențe de cari cei mai mulți locuitori dela noi duc arzătoare lipsă. În vedere acestor avantagi cere să nu fie silit la încheierea unei păci pripite prin demonstrații, prin măsuri neîngăduite, prin amestec nedorit, căci în felul acesta se pot prea ușor zădărnicî toate roadele binecuvântării păcii.

Și și-a întors față către Wilson, stăpânul de azi al statelor unite. A aflat cuvinte potrivite pentru a să răsundă la condițiile formulate de Wilson în scopul înfăptuirii păcii pe seama omenirii prinse în hora nebună a morții și nimicirii totale, mărturisind drept, cu limpezime izvorată din ini-ma-i curățită în vălvătaia urilor negoite, că între vederile sale Wilson și stăruințele și silințele lui de pace nu sunt osebiri prăpăstioase, ba în multe puncte se acopere pe deplin.

Propozițiile cari implică tendința de a se amesteca în afacerile interne

ale statelor centrale, e dator să le respingă cu hotărâre. Și precum nu dorește nime din țările acestea să se amestice și să poruncească în afaceri de natură internă ale Americii, asemenea ar trebui și Wilson să se ferescă de astfel de ispite neieritate.

In ce privește propozițiile referitoare la țările vecine: Italia, România, Sârbia și Muntenegru declară respicat, că nu voiește și nu poate să facă siguranță aventurierilor de răsboi și se va feri hotărât să facă vre-o declarație proprie să prelungească răsboiul ori să servească de îndemn urzitorilor de răfueri nebune de a continua răsboiul în credința că faptul acesta nu compoartă nici un hazard pagubitor pentru dânsii și țările lor.

Credința de aliat cinstit o vom păstra cu îndărânicie și vom lupta pentru asigurarea deplină a intereselor de existență liberă a aliaților noștri, a Germanilor și celoralte țări aliate, vom lupta până la hotarele extreme. Credința noastră are o putere morală mai tare decât stâna de granit.

Incheind cere sprijinul sincer și puternic al tuturor factorilor cu răspundere pentru a putea netezii drumurile, pentru a face drepte căile păcii cinstite pentru toți deopotrivă. Vorbirea aceasta a făcut adâncă impresie asupra delegațiilor austriace și toate ziarele din Austria și Ungaria, fără osebire de partid, vorbesc cu admirări sinceră despre ideile și noțiunile limpezi ce conține și cari sunt menite să aducă pace între neamuri.

Vorbirea cancelarului german.
In comitetul special, ales de camera imperială germană, cancelarul contele Herting a rostit în 24 I. c. o vorbire mai lungă, în care s'a ocupat cu tratativele dela Brest-Litovsc, zicând că se vor termina, după

toată probabilitatea cu rezultat *favorabil*. Terminul, în care Întelegera s-ar fi putut alătura la tratativele începute, a expirat; prin urmare noi, zice cancelarul, nu mai sănsem legăți. După aceasta a trecut la vorbirea lui Lloyd George, care nu se vede a fi dispus de pace. Cancelarul îi răspunde, că alianțele Germaniei n'au avut caracter ofensiv, ci numai defensiv. Alsacia-Lorena n'a fost cucerită că teritor străin; ci luarea ei dela 1871 era o desanectare.

România și scopurile engleze ale răsboiului

— Din articolul unui diplomat. —

Fostul ministru plenipotențiat român la curtea din Berlin, d-l Al. Beldiman, publică în *Kölnische Zeitung* un remarcabil articol despre soartea României cu raport la scopurile de răsboi ale Angliei.

Prim-ministrul englez, Lloyd George, — zice articolul d-lui Beldiman, — a promis restabilirea României; dar care sunt *mijloacele de putere* ale Marii Britanii, în situația creată în răsărit, ca să poată garanta restabilirea aceasta? Mijloacele sale de putere sunt egale cu zero, afară de ajutoarele bănești, din care lăncezește familia regală română și stăpânirea închipuită a lui Brătianu. Din scopurile de răsboi, de dragul căror politica lui Brătianu a ruinat țara, n'a mai rămas nimic decât promisiunea, fără perspectivă, a restabilirii. Alianța încheiată, în vara anului 1916, de Brătianu cu împărația țarului urmărește cu totul alte scopuri. Se promitea României: Bucovina, Ardealul și Bănavatul. Alianța aceasta a fost semnată de guvernele Marii Britanii și Franței, care prin urmare au garantat, că monarhia Habsburgilor va înceta de a mai fi mare putere.

FOIȘOARA

Primăvară

Dinspre ferestrele deschise
Vin adieri de primăvară,
Vin stoluri, stoluri mândre vise
Ce mi chiamă inima pe afară.

Pe frunte vântul mă sărută,
Imi suflă 'n plete mândri;
E poate-o mândră nevăzută
Ce depărtează vechi dureri!

Sărmane suflet, te ridică
De sub omăt, abea topit,
Un ciripit de rândunică
Te face iardă fericit...

Dar prea de vreme-așa lumină
Pătrunde'n sufletu-mi pustiu;
E cald în inima-mi senină,
Și pentrue.. nici eu nu știu!

Sfios mă uit la orce floare,
Trezit dintr-o durere-adâncă...
E prea de vreme-atâta soare..
Nu, nu! Nu i Primăvară încă!

D. N.

De sărbători

Boboteaza a venit cu mană. In casa săracă belșugul de copii a sporit.

Jos, lângă cuptor, pe asternutul de pae stă leuza încunjurată de golașii mărunti, cari-i dau roată cerând să vadă «coca»; iar românul umblă încetitor prin casă, mai direcțând peici pe colo, din cele măruntișuri...

Azi e ajunul. Casa trebuie să fie curată, și fie-ce lucru la locul lui, ca în toate zilele când femeea e în picioare. Așa-i place preotul să găsească în toată casa de creștin, altfel nu-i botează cu busuiocul sfintit.

Lucrul acesta îl știe tot satul și gospodarului i-e teamă să nu dea de rușine...

Și apoi toate ca toate, dar cu mișuna neastămpărată de copii nu se poate împăca de loc. Cearcă să-i adune pe toți la vatră și după cuptor, totuși nu îsbutește.

Când stăpânește o clipă pe cei măruntori dela vatră, cari se ceartă la scosul cartofilor din spuză, cei golași din jurul sobei asurzesc leuza, bătându-se pe un blid cu floricele.

Când se întoarce dela aceștia, câteva părechi de gemeni, tipă și aleargă prin casă luptându-se pentru un bostănaș copit.

Ne mai știind ce să le facă, se oprește zăpăcit în mijlocul furnicarului asurzitor și cătă întrebător către nevastă, care zimbește văzând stângăcia bărbatului.

— Ei, omule, acumă să-mi crezi și mie?

Uite așa mă învârtesc printre ei cătă e ziulica de mare și de treabă nu mai înțeleg nimic.

— Și când văd că sporesc mereu, îmi vine să iau lumea în cap!

Cu ce să mai învâlești atâta trupuri?

— De imbrăcat ca de imbrăcat, omule, or mai sta și goi cum se găsește; dar cu ce le-o mai astămpăra cele guri?

— Cumnatul ne cerea doi de suflet și noi nu ne-am îndurat să-i dăm măcar unul! Nu era rău doar de-i dădeam pe cei doi înțărcați!

— La ascultă, omule! Cu vorbe de

acestea să nu te mai aud! Cât sunt de săracă, dar eu nu mă îndur să-mi înstrâneze copiii! S'ai mei, și am să-i cresc pe toți, cum o da Dumnezeul!

Scărțuțul greoi al ușei le tăe vorba și de afară năvălește gemătul vântului deodată cu vestirea: «În Iordan botezându-te...»

In căsuța săracă se face tăcere și preotul spune rugăciunile după obicei... Copiii ca și când n'au mai fost în ceartă, s'au cu-

mințit într'o clipă, pitindu-se pe vatră și pe după cuptorul cald.

Preotul, după ce binecuvintează casa stropind cu apa sfântă în cele patru părți, se aşază pe lavița asternută curat și face semn românilui de casă, să se apropie să primească sfântul botez.

— ... Am îmbătrânit, Stane, nu mai pot purta greul și osteneala ca în vremile cele bune; tu cum te afli, ai casei ce-ți mai fac, is sănătoși?

— Mulțumim lui Dumnezeu, taică părinte, is sănătoși cu toții.

— Da Sultana?

— Ii bine și ea, și aduce mereu spor în gloata casei...

— Când a născut, de nu știu și eu?

— Astă noapte, părinte!

— Bine, taică.. Astă-i veste bună.

— Bună, căci vrea Dumnezeu!

— Băet, fată?

— Ei părinte, nici nu-ți dă prin gând? Si un băet, și-o fată!

— Binecuvântat fie numele celui de sus! Așa Român mai zic și eu!

Va să zic că erau unsprezece; și acum mai trebuie unul la anul, ca să facă patru-sprezece cu soț... «Să trăești Sultana taică și să-i împlinești! Din toate gospodinele satului tu-mi ești mai dragă!»

Faptele acestea istorice nu pot fi săvădute, pe lângă toată asigurarea lui Lloyd George și Wilson, că desmembrarea Austro-Ungariei nu formează nici o parte din scopurile brițice ale răsboiului.

Dar, în scopurile acestea, — scrie d-l Beldiman, — România a trebuit aruncată într-o catastrofă unică în felul său! Marea Britanie a trebuit să facă în industria de petrol română *cea mai mare incendiare* în acest răsboi universal și să distrugă valori nemărginite din bogăția noastră națională! Marea Britanie, prin distrugerile conduse de însărcinatul său oficial, colonelul Thomson, și-a ridicat în România un monument, care va aminti generațiilor viitoare: ce ne-a costat politicește și materialicește faptul, că ne-am încredințat soarta în mâinile coaliției conduse de Anglia.

Restaurarea patriei noastre mult cercate, — termină articolul pomenit, — poate să urmeze numai cu ajutorul foștilor noștri aliați cari, împotriva voinei lor, au fost siliți prin politica nenorocită a lui Brătianu să cucerească România. Numai revenirea hotărâtă și conștientă la politica părinților noștri, numai alăturarea sinceră la puterile centrale, poate garanta mântuirea noastră și viitorul patriei noastre.

Regele în Budapest

Latențele de criză ale guvernului ungur par dispărute cu desăvârșire. Prezența înțeleptului și viteazului nostru rege în mijlocul politicianilor maghiari a avut înrăuriri puternice de a înfrâna ambițiile și nizuințele neîngăduite după putere ale politicianilor de diferite credințe și a avut darul de a limpezi situația și a fundamenta poziția nouului cabinet a lui Wekerle.

Majestatea Sa, regele Carol a sosit joi dimineața la Budapest. Imediat după sosire a primit pe premierul în audiență care în vreme de 2 ceasuri i-a desfășurat întreaga situație, comunicând și numele noilor politiciani, cari o să compună cabinetul. În urma lui Wekerle a fost primit contele Apponyi, contele Eszterházy, fostul premier, apoi Béla Serényi, Andrassy și alții politicieni.

In audiență de Sâmbătă premierul Wekerle a prezentat Majestății Sale, lista compusă în definitiv a nouului cabinet și anume:

1. Premier, ministru de finanțe și agricultură: Alecsandru Wekerle.
2. Ministru de comerț: Iosif Szterényi.
3. Ministru cultului și instrucției publice Albert Apponyi.
4. Ministru internalor Ioan Toth.
5. Ministru de honvezi Alecsandru Szurmay.
6. Ministru ad latere Aladár Zichy.
7. Ministru de just. Vilhelm Vázsonyi.

Îsprăvind vorba, bătrânul preot rămas gânditor, trecându-și mâna stângă de câteva ori prin barba albă și stufoasă... Ridică capul și privi către dascăl, asemenei un bătrân tovarăș, care stătea tăcut mai la o parte.

— Ei, Tudose, așa-i c'âm greșit numărul...

Socoteala noastră de acasă nu se poate cu asta dela gospodăria lui Stan.

— N'avea grija, părinte, căci m'am gătit de aşa întâmplare...! Ca să se împlinească darul Sfinției Voastre, am mai adaos și eu ceva la desagi.

— Desfă-i atunci, să vedem este ori nu, cu ce să împăcăm pe toți ai casei?

Desagii desfăcuți lăsară să se vadă cămașuțe curate de cânepeă într'o parte, și hainuțe de suman în celalătă.

Copilașii golași se strânseră cu grabă în preajmă, privind cu ochi lacomi la îmbrăcămintea curată care li momea.

Dascălul spunând vorbe de măngăere golașilor din juru-i, deșertă desagii așezând straiele pe laviță; iar preotul cu față luminată de-o nespusă mulțumire sufletească se uita când la copii cari acum începuse a râde și a bate din palme de bucurie, când la părinții harnici dar săraci, cari cu ochii în lacrimi stăteau nemășcați...

8. Pentru alimentare publică Ludovic Windischgraetz.

9. Pentru reforma electorală: Măriuici Esterházy.

10. Ministrul de transiție Béla Földes.

11. Ministrul croat Carol Unkelhauer.

Din consecința aceasta reiese că partidul contelui Apponyi s'a întărit în măsură *foarte simțitoare*.

Noii miniștri au făcut jurământul Sâmbătă la orele 9 în palatul din Buda, iar în urmă miniștrii cari se depărtează au fost primiți în audiență de adio. Se zvonește că fostul ministru de interne G. Ugron va primi un post de mare importanță cu putere de acțiune în Ardeal.

Cu prilejul înființării Maiestății Sale în capitală mai mulți miniștri și secretari de stat, cari își părăsesc posturile au primit înalte distincții.

Maiestatea Sa s'a înapoiat la Viena Sâmbătă la orele 11 și 1/2, întovărășit de uralele populației din capitală și de dragostea caldă a tuturor neamurilor din patrie.

Bănuilele vremii

«Ne-am întors din isnov de barbarie. Orice credință într'un viitor mai bun s'a stins! Si ceeace e mai grozav la o astfel de erupțiune a *răului*, nu sunt morții și cei cari jelesc; mai îngrozitor e că pierde toată *încrederea din lume!* Milă nu mai există! Toți strigă răzbunare! Dreptatea, iertarea, îndurarea, toti îngerii noștri cerești au zburat dela noi. Frânturi de trupuri sfârnicate zboră prin văzduh și din pământ crește armata».

Cât de nimerit se pot aplica și la zilele în cari ne facem traiul, vorbele acestea cu putere de vizuire grăite de un mare cugetător al nordului! Milă nu mai există, duhul adevărului s'a stins; toți bat drumurile piezișe ale răzbunării. Si stai ca un cerșitor izgonit, îngrijorat de temeri chinuitoare, cu sufletul desfrunzit de nădejdi, căci temeliile lui, dreptatea și adevărul, sunt înămeșite de roadele urii haine. Patima săngelui învrăjbit strigă după pedeapsă, căci iertarea și îndurarea ne-au părăsit.

Si se pedepsesc neamuri și împărații, se pedepsesc instituții și limbi, biserici și școli, bărbați și femei, bătrâni și copii. Dintre toate, mai sfâșietor ne doare osânda noastră, osânda ce se îndreaptă împotriva bisericii și scoalei noastre, amenințate cu umilire.

Se izvodesc cu multă hărnicie păcate mari și mărunte, cari se trec toate în sarcina neamului, a bisericii și a scoalei; păcate «vrednice de osândă», cari însă, chiar adevărate să fie, s'ar topi în fața inimii stăpâne

de dragoste care iartă a *înzeitului* nostru *rege*, precum atât de strălucit a dovedit-o ca împărat al Austriei, când pășind cel dintâi pe drumul înăgdăuirii a poruncit cu înțelepciune biblică, să se stârpească dușmaniile și pornirile de răzbunare și să se înstăpânească dragostea binevoitoare și străduință sincere de împăciuire.

Se izvodesc păcate, lanț de păcate, și se caută tot felul de motive pentru a infieră biserică și neamul cu fierul trădării de patrie și al necredinții față de tron și rege; ca fierul rușinei să ardă vecinic pe trupul neamului, care a dat în toate vremurile cei mai viteji soldați, cu credință ca stârca și cu voință dârzhă de a mori în tot momentul pentru tron și patrie; pe trupul bisericii strămoșesti, care a știut să trezească, să crească și să desvolte în credințoșii săi cele mai înalte virtuți: credința față de tron, dragoste față de patrie, și vitejie în fața oricărui dușman.

Si ne doare cu atât mai sfâșietor, căci înțelegem și simțim stăruințele ce se fac pentru că credem, că încercarea de a se pune fierul de osândă pe trupul nostru se săvârșește la poruncă mai înaltă, a iubitului nostru rege, care în atâta zeci de rânduri a admirat și în zeci de mii de rânduri a răsplătit cu *ban de argint și aur credința și vitejia soldatului român*.

Ne dor încercările acestea, fiindcă ele sunt îndreptate să clătine părerile bune ale monarhului despre umiliții și oropsiții, dar cu atât mai credințoși și mai viteji ai lui supuși, părerile căștigate pe temeiul propriei experiențe, parte hărțite prin moștenire.

Ne dor mai chinuitor decât chiar lipsurile și jertfele de sânge, cerute cu atâtă belșug de vîforița săngelui zbiciuit de ură, ne dor îndoit și de aceea ziceam în unul din numerii treceți, că n'am avut nici când un Crăciun atât de posomorât ca în iarna aceasta. Căci în toate durerile, chinurile, lipsurile și jertfele dureroase de sânge ale neogoitelor învrăjbirii, aveam o mare măngăiere: *nădejdea răsplătirii drepte ce se va coborî de pe trepte de aur ale tronului, unde săde împăratul rege, chip dumnezeesc, trimis de Dumnezeu să ne măngăe și să ne facă dreptate*.

Ne cutremură îspitele, doar ele încearcă să ne răpească și măngăierea aceasta, picurul de alinare a ranelor uriașe; se încearcă să arunce sămânță îndoielii în sufletul obiditului nostru popor, și în aceeași vreme se ostenește să ne întunece dragostea curată și credința neclătită față de tron și

stari, îndemnând să s'apropie golașul, dar nu s'arată de nicări.

Dascălul spuse că nu greșise socrata straelor și trebuie să fie tot al casei lui Stan.

Preotul aruncă în brațele gospodarului cămășuță rămasă și se grăbește să plece, căci mai are multe case de botezat.

Dar când să iașă pe ușă, o fetiță care n'apucase să-și îmbrace bine haina cu care se căptase, dădu fuga și-l apucă de haină:

— «Mos pâinte», «mos pâinte», iote-o colo! Si ducându-se spre firida sobei arată pe tovarăș ei gemenă, care adormită în culcușul cald nu prisese de veste de bielsugul ce se revârsase în casa lor...

Preotul râzând de îndrăznea odoarelor, s'apropie de fetiță adormită și după ce-o stropi cu busuiocul sfînt îl aruncă cămeșuță pe brațe. Trezită de bura rece, copilița vrea să plângă, dar cum dădu cu ochii de darul milosului preot, se împăcă și prinse a râde...

Preotul satului va fi isprăvit de mult botezul prin sat... în casa îmbelșugată de copii totuși nu s'a isprăvit veselia.

patrie, să ne hulească jertfa de bună mireasmă, adusă cu dănicie pe toate olaturile de bătăie, să ne lasă nebăgate în seamă cetele de femei cu haina și sufletul cernit, fără razim sufletesc și roiuile de orfani fără îngrijire, fără hrană, fără îmbrăcămintă.

Încercările de a ne înfățișa neamul și biserică în ipostasurile trădătorilor, ne tulbură și sbuciumă sufletul. Păcatul trădării, neamul și biserică noastră nu l-a comis nici când în sirul veacurilor, și nici în zilele acestea de grea cumpănană; nu l-a săvârșit fiindcă pentru noi, ca neam, e o imposibilitate psihică săvârșirea astorfel de păcate. De aceea nu putem îngădui să ni se arunce vorbe de ocară și nu putem suporta greul osânde pentru păcate nesăvârșite. De aceea stăpâniți de adâncă măhnire, respingem cu îndărătnicie orice ispătă și încercare menită să ne facă trădători. Căci dacă nu am face-o noi, ar face-o cetele de viteji cari au biruit moartea, ar grăbi și ar protesta câmpii îngrăsite cu trupurile fiilor și stâncile umezite cu săngele credințoșilor noștri.

Si o declarăm, să se știe, că nu există ispătă care să ne poată clăti credința față de tron și rege, dragoste față de țară și curajul nepilduit în fața morții. Doar ele sunt plâmdite din vecie în sufletele noastre și întările zi cu zi prin lumina ce revarsă bisericuțele noastre sărace.

Prin zăbranicul durerii ce ne învăluie întrețărim, dar nu putem înțelege lămurit motivele de îndemn ale unor de a sămăna bănueli, neîncredere și ură între sămîntile din patrie și maiales să învinovătească cu uneltă păcătoase pe aceia cari au săngerat atât de cumpălit. Si de aceea ne și dor și simțim îndoit greutatea măsurilor nedrepte ce se caută a se aplica față de noi și biserică noastră, în vreme ce alte biserici cari nu sunt cu nimic mai patriotice decât a noastră, se împărtășesc de toate bunătățile, făcându-se astfel deosebiri jignitoare, proprii să deștepte uri neiertate.

Drept aceea cerem în deplină conștiință a credinței și dragostei noastre de tron și de patrie, dovedite în focul cel mai cumplit al durerilor și jertfelor, stărpirea îspitelor de a ne înfățișa ca trădători, și pretindem o tratare dreaptă și deopotrivă cu celealte biserici și neamuri din patrie.

Reclamările, plânsorile, cererile și milogirile nenumărate ale învățătorilor, preoților, protopopilor și consistoriilor, ce îngroapă an cu an dosarele ministerului de culte și instrucțiune publică dovedesc și au dovedit, credem, îndeajuns săracia și neputința credințoșilor noștri, cari coboară tot din iobagii de ieri fără avere și fără nici o prindere, de a putea face față tuturor trebuințelor împreunate cu susținerea bisericii și a așezămintelor ei de cultură.

Nou abonament

începând din 1 Ianuarie v. 1918 cu prețurile următoare:

pe un an **24 coroane**,
pe șase luni **12 coroane**,
pe trei luni **6 coroane**.

Rugăm pe stimații noștri abonați să binevoiască a-și reînnoi din vreme abonamentul, stăruind pentru lătirea foiae și în cercurile cunoșcuților lor.

Abonamentele se fac prin manda postal. Numele abonatului, locuința, precum și posta ultimă, să se scrie *corect și legibil*, ca la imanuarea foiae să nu se poată face greșeli la postă. Abonamentele se trimit *Administratorii foiaiei «Telegraful Român» în Sibiu* (Nagyszeben), strada Măcelarilor 45.

Administrația.

Tratativele de pace dela Brest-Litovsc

— Delegați dela Charcov la Brest-Litovsc. — Urmărirea ucigașilor. — Situația critică din Rusia și tratativele. —

Comisarii de frunte ai poporului rusesc, Lenin și Trotski, sănătatea preocupați de disolvarea constituantei și de formarea convenției naționale.

Pe lângă aceasta mai vine afacerea cu Ucraina, a cărei republică protestează împotriva radei dela Chiev și o acuză, că voie să vârbească între poporul rus și cel din Ucraina.

Prezidentul delegației rusești pentru pace a comunicat președintelor delegațiilor puterilor centrale, că guvernul sovietelor din Charcov trimite doi delegați la tratativele de pace dela Brest-Litovsc; căci guvernul din Charcov nu recunoaște dreptul radei dela Chiev de a se retrage în numele Ucrainei, în considerare că în radă este reprezentată numai burghezia, nu poporul.

Tratativele noastre de pace cu Ucraina au progresat atât de mult, încât se prevedea sfârșitul lor norocos. Acum, prin venirea delegațiilor dela Charcov la Brest-Litovsc, se ivescă o nouă situație cu privire la Ucraina.

Guvernul rus și sovietul din Petrograd au luat măsuri pentru arestarea ucigașilor lui Singarev și Cocoskin, foști membri ai guvernului pe timpul lui Kerenski. Amândoi au fost aflați împușcați în patul lor din spitalul, unde fusese aduși bolnavi din fortăreața Petru-Paul. Omorâtorii sănătăți marini și membri ai gardei roșii.

Situată în Rusia este dintre cele mai critice. Ziarul din Berlin, Lokal anzeiger, scrie: Ultimele stiri din Petrograd nu lasă nici o indoielă, că domnia bolșevikiană este serios amenințată: ea deocamdată nu mai dispune de puterea necesară pentru a pune la cale lucruri de importanță isto-

rică, cum este încheierea păcii cu statele centrale. Se poate naște acum întrebarea, că oare prezintă ceva garanță desbaterea mai departe cu oameni, cari în fiecare clipă pot fi înghițiti de anarhia deslăunuită de ei însăși? În cercurile parlamentare din Berlin s'a exprimat părerea, că va trebui să se țină seamă de reacțiunea întâmplărilor dela Petrograd asupra tratativelor din Brest-Litovsc.

Atât contele Czernin, cât și secretarul de stat Kühlmann, au plecat în 27 i. c. eară la Brest-Litovsc.

Știrile răsboiului

Budapest, 25 Ian. (Of.) Nici un eveniment deosebit.

Budapest, 26 Ian. (Of.) Activitatea de artilerie, pe platoul celor Șapte comune și pe ambele maluri ale Bretelei, a fost foarte vie.

Şeful statului major.

Berlin, 25 Ian. (Marele cartier general). Frontul vestic: Între Poelkapelle și Lys lângă Lens, și pe ambele maluri dela Scarpe s'a continuat după ameaș focul. În deosebite locuri ale frontului lupte de recunoaștere.

Pe celelalte fronturi nimic nou.

Ludendorff.

Telegramele marelui cartier general german din 26 și 27 Ian. anunță de pe frontul vestic activitate artilerică și lupte reușite aeriane și de recunoaștere. Pe frontul italian activitate de tunuri.

Moartea mitropolitului Dr. Victor Mihályi de Apșa este anunțată publicului prin următoarele:

Capitolul Mitropolitan greco-cat. român de Alba-Iulia și Făgăraș cu adâncă durere aduce la cunoștință, că Excelența Sa înalt preasfințitul Domn

† Dr. Victor Mihályi de Apșa

Arhiepiscop și Mitropolit gr.-catolic român de Alba-Iulia și Făgăraș, conte roman, prelat domestic al Sfintei Sale Pontificale Roman, asistent la tronul pontificiu, consilier intimesc de stat al Maiestății Sale cesare și apostolice regești, membru de onoare al Academiei Române, al Societății Istorice Române și al Asociației pentru Literatură rom. și cultură poporului Român, Dr. în sf. Teologie scl.

născut la Iodă în Maramureș în 19 Mai 1841, după 43 ani de arhierie și 23 de mitropolit, astăzi în 21 Ianuarie n. la orele 6 și jumătate din minea, după un morb greu și îndelungat, împărtășit cu sfintele Taine, și-a dat sufletul nobil în mâinile lui Dumnezeu.

Sfânta liturgie pentru odihna sufletului său se va celebra în 22 Ianuarie n. c., iar înmormântarea se va face Joi în 24 Ianuarie la orele 10 a. m. în cimitirul parohial din loc. In veci amintirea lui! Blaj la 21 Ianuarie 1918.

Despre ultimele zile ale răposătorului arhiepiscop și mitropolit, Unirea a publicat amănuntele de mai jos:

Deși grav bolnav, Vineri în ajunul Bobotezii Inaltul Prelat — ca și în anii precedenți când era deplin sănătos — a ținut să întimpine pe parohul locului care-i ducea spre sărutare s. Cruce cu toate onorurile obișnuite la astfel de ocazii sărbătoarești. Cu luminile aprinse pe masa din salon, îmbrăcat în reverendă și stând în picioare, a urmărit cu toată pietatea pe cel ce în numele Domnului îi stropia apartamente. După ce a primit din mâinile preotului sf. Cruce și s'a botezat, la cererea binecuvântării arhiepiscopului pentru săvârșirea

i se aducă puțin lapte cald, iar la despărțire, când capelanul Blajului, părintele Vasile Moldovan i-a poftit măngâiere și ajutor dela Dumnezeu ca să poată suporta cu paciință durerile boalei, mulțumindu-i a zis cu voce respicată: «Roagă-te, frate, roagă-te și rugă-ți cu toții pentru mine, căci numai rugăciunea îmi mai poate ajuta».

Pregătit sufletește, plin de credință, cum a fost viața sa întreagă, bunul Arhiepiscop era convins, că i se aproape sfârșitul. Noaptea ultimă a petrecut-o liniștit, iar dimineața la orele 6^{1/2}, când în capela sa privată preoții începeau sf. liturghie, a adormit în Domnul fără agonie, fără durere. Ochii i s-au închis pentru totdeauna, fața î-a rămas senină și din ea transpiră o pace și o calmitate suprapământeană.

In câteva minute vesteau morții a străbătut întreg Blajul și îndată au alergat lângă patul de moarte aproape toți preoții și profesori institutelor noastre și membrii capitulului. La orele 8 părintele ieromonah Damian Elie Domșa a uns cu sf. mir trupul defunctului Mitropolit, dupăce medicii au constatat moartea.

Părintele Mitropolit a murit fără a fi lăsat în urmă dispoziții testamentare. Pe cât aflăm noi, rămâne în urma Sa o fundație de peste 182 mii coroane, (una sută optzeci și două mii coroane) în favorul bisericii Catedrale din Blaj.

Din cărțile, ce le conducea, reiasă, că împărește anual 20–24 mii coroane, spre scopuri de binefacere. În ajunul plecării în refugiu spre Oradea-mare, a împărțit spre scopuri de binefacere 70 mii coroane.

NOUTĂȚI

Zile primăvaratice. Frigul mare, în săptămâna trecută, a început deodată spre nu puțina bucurie a oamenilor lipsiți de lemne și cărbuni. Temperatura peste zi s'a urcat la 7–8 grade și a topit aproape toată zăpada din împrejurime. Sântem însă în Ianuarie, și vorba românumi zice, că «earna n'o mânâncă lupul». Gerul va avea, poate în curând, continuarea.

In Austria nu va fi repaos de Duminică. Guvernul austriac a prezentat parlamentului un proiect de lege cu privire la desființarea repausului de Duminică pe durata răsboiului. Conform proiectului, pe timpul cât ține răsboiul, interesul statului și provaderea poporașunii cu articolele trebucioase, cer suspendarea repausului de Duminică și de sărbători.

Moarte de eroi. Gheorghe M. Popa, sublocotenent în rezervă, a murit moarte vitejască la Piave, în 2 Ianuarie a. c., în luptă aeriană. Veșnică va fi amintirea eroului.

Pentru orfelinat. Din Alba-Iulia ni se scrie: Cu bucurie am trimes suma de 170 (una sută șaptezeci) de coroane, ca rezultat colindatului dela Crăciun, în favoarea orfelinatului nostru ortodox român din Sibiu. Colindătorii au fost următorii domnii: C. Cosma, O. Gritta, A. Rusan, H. Teculescu și Gh. Oprean. Pretutindenea ni s'a primit colinda cu cea mai mare bucurie, semnând lista alăturată. O. G. și Gh. O.

Lista contribuitorilor este următoarea: dna Mariana Vlad, soție de farmacist, 30 cor. dna Ecaterina Gritta, soție de sublocotenent, Dr. Alexandru Fodor, medic, căte 20 coroane. Ioan Teculescu, protopop, dna Silvia Stoica, soție de inginer, dna Teodosiu Cozma, locotenent, Rusan, preot, Teodosiu Lobonțiu, proprietar, N. Cadar, preot, Stefan Mircea, asist. de farmacie, Fulea, avocat, fiecare căte 10 coroane. — Total 170 coroane.

Distincție. Maiestatea Sa, Domnitorul nostru, a conferit președintului dela tribunal din Sibiu, judecătorului curial Dr. Iuliu Kemény, ca recunoaștere a serviciilor sale zeloase și în deosebi reușite. Crucea de răsboi pentru merite civile clasa a doua.

† Iosif B. Cataveiu, paroh gr.-or. român în Lissa, după lungi și grele suferințe împărtășit cu sf. Taine, și-a dat sufletul în mâinile Creștitorului, în Cluj la 1/14 Ianuarie 1918, în etate de 60 ani și după o pastorie de 32 ani. Rămășițele pământești s'au depus spre vecinica odihnă Joi în 11 Ian. st. v. la 6^{1/2} ore p. m. în cimitirul bisericii gr.-or. române din Lissa. Odihnească în pace!

Cetățean de onoare al capitalei. Adunarea municipală a Budapestei, în ședința sa de Miercuri, a ales pe ministrul pentru

dreptul electoral, Dr. Vilhelm Vázsonyi, cetățean de onoare al capitalei. Alegerea, făcută cu aclamație, este o resplătită a meritelor obținute de ministru în progresarea democratică a țării.

Negustorie. Se comunică următoarele: Pe frontul rusesc, de când ține armistiul, s'a pornit o întinsă negustorie. De sine înțeles, cumpără și vinde numai soldătimea. Rușii cumpără bucuroi ceasornice, cuțite, briuri, vase de fier, sticle, haine de iarnă și mănuși. Prețul acestor articole s'a urcat mult în Varșovia, care este centrul comercial pe frontul Volhiniei.

Contribuiri. Au intrat, în scopul clădirii sanatorului pentru tuberculoși, în restimbul din 18 până la 24 Ianuarie, contribuiri dela: Rudolf Zintz 2 cor.; Presbiteriul evangelic de conf. aug. 1000 (una mie) coroane; Gustav Ziegler 10 cor.; Carol Albert 6 cor.; Episcopul Dr. Frideric Teutsch 100 cor.; Vasile Ban 5 cor.; Dr. Sigmund Segal, Avrig, 30 cor.; F. Saller 3 cor.; Alex. Szabó jun. 1 cor.; Mihail Demeter 50 cor.; Victor Delamea 5 cor.; 1% contribuiri benevolă 33 cor. 17 fil. Direcția Cassei de asigurare a muncitorilor din cercul sibian mulțumește călduroș pentru toate aceste daruri. Oferte se primesc și mai departe la Cassă, în Piața Zeughof nr. 5 și 6, și se chiteză în ziare.

Rugare. Să pierdut un băiat în etate de 16 ani, cu numele Irandafir Ghedeon Gramă din Arpașul de Jos. Cine știe ceva despre el, e rugat să se adreseze la tatăl băiatului, la Ghedeon Gramă din Arpașul de Jos.

In amintirea iubitorilor răposați. Cursorul consistorial Costantin Roșca, dăruiește întrucătiva odihnă a sufletului socrului său, Lazar Avrigeanu, fost econom în Sibiu, cor. 4.25 la «Fondul Victor și Eugenia Tordășianu pentru înzestrarea tetelor sărace», al Reuniunii meseriașilor sibieni.

Mustătile. Comanda regimentului de honvezi dela Dobrogea a publicat un ordin, care oprește soldaților săi să-și radă mustătile. «De oarece — zice ordinul — mustătele sănătățile podoaba cea mai frumoasă a unui bărbat», — dacă are și alte podoabe, cu deosebire interioare, adaogăm noi.

Hotărare înțeleaptă. Un judecător din Chicago a osândit pe trei cărciumari la pedeapsă aspră de 80 mii de coroane; suma aceasta va fi dată copiilor rămași orfani după tatăl lor, cu numele Hendland. Omul acesta a căzut jertfa băuturii. Era de altfel meseriaș, tâmplar, harnic și căstiga sume însemnate cu munca sa. Dar, începând să bee, și-a pierdut slujba și economile făcute. Copiii lui minori au rămas periori de foame. Tutorul lor a dat atunci în judecata pe trei cărciumari, unde Hendland și-a consumase banii și sănătatea. Acuzații, firește, au susținut, că nu-s de vină, dacă Hendland s'a facut bător și, clopeșit de sărăcie, a murit. Judecătorul a fost de părere contrară și a zis așa: «Acești cărciumari sănătățile răspunzători pentru paguba suferită de Hendland și sănătățile datori să plătească 80 de mii coroane copiilor rămași orfani». Sentența aceasta s'a primit cu insuflețite aclamări din partea publicului.

† Dr. Gheorghe Dragomir. Dintr-o comună a comitatului Sopron vine știrea despre moartea protopopului Bisericii-Albe Dr. Gheorghe Dragomir, răposat în urma suferințelor, îndurare timp de peste un an, în comuna unde era internat. Rămășițele pământești ale decedatului vor fi aduse acasă, în Bánat, și înmormântate acolo. Odihnească în pace!

Prelegere interesantă. Dl Dr. Moritz Grün, medic de regiment de glotași, ține în 1 Februarie n. după aineaz la 3 ore în teatrul Apollo, din Strada Schevis, o prelegere populară despre întâmplării văzute pe frontul Sinai, Gaza și Ierusalim, sub titlu de Mozaic din Orient. Prelegerea durează o oră. Intrarea: 1 cor. locul I, 60 fileri locul II. Profitul net se dă în scop umanitar de răsboi.

Teatru cinematograf. Se reprezintă la Apollo, în Strada Schevis, Marți și Miercuri, în 29 și 30 Ianuarie: Scrisorile reginei, comedie, în primul rol cu Henny Porten. Joi în 31 Ianuarie și Vineri în 1 Februarie: Crinul Roșu. La mijlocul lui Februarie: Film nou Psilander.

Licitătione

In pădurea bisericii române din Gușteriță se află **23 stângeni de lemne** de vândut. Prețul de stri-gare **100 Coroane** pe loc. Vadul 200 Cor. Licităția se va face în 2 Februarie st. n., la 2 ore a. m., în edificiul școalei române.

Gușteriță, la 24 Ianuarie 1918.

2-2 (7), **Epitropia parohială.**

A apărut:

In editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

și

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

In care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluește-mă Dumnezeule” etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciune înainte de împărtășire cu a. cumineștează al marelui Vasile și Ioan Gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu a. cumineștează; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstitei crucei.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată frumos, în coloare roșie, cu **60 fileri**.

Format placut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat **20%**.

A apărut

In editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

In care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluește-mă Dumnezeule”, etc.; rugăciunile mesei; Simbolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei crucii; rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată în coloare roșie și vânătă cu **40 fileri**.

Format placut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preoților, profesorilor și învățătorilor, la comande de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă **20% rabat**.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trebuințele susținute ale ori cărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din resboi, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

In editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit revăzută la înșarcinarea comisiunii, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Roșca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Inaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr.-or. din Ungaria și Transilvania Ioan Mețianu.

Rezumatul e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrisorilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E. Mesolora, sub titlul: „*Tá συμβολικά βιβλία*”. Atena 1883.

In aceasta ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefața” revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și isoarele considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea” arhimandritului Filaret Scriban, împreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde broșată cu prețul de **3 cor.**

Revânzătorilor li se dă rabat **20%**.

A apărut și se află de vânzare la : : : Librăria Arhidiecezană : : :

„Biblioteca Băncilor Române”
NrII 21-22.

Curs elementar

de

Stenografiile românească

după

sistemul stenotachigrafic

de

Vasile Vlaicu,
matematicul „Băncii gen. de asigurare”, Sibiu.

Prețul **2 coroane**, plus 10 fil. porto.

Anunț.

Să redus prețurile cărților:

1. Arhiepiscopul și metropolitul Andrei baron de Șaguna, de N. Popea, arhim. și vicar arhiepiscopal, dela 5 cor. la **2 cor.**

2. Memorialul arhiepiscopului și metropolitului Andrei baron de Șaguna, sau luptele naționale politice ale românilor 1846-1878, de N. Popea, arhim., vic. arhiep. Tomul I, dela 2 cor. 60 fil. la **2 cor.**

3. Însemnările unui trecător. Crâmpene din sbuciumările dela noi, de O. Goga, dela 3 cor. la **1 cor. 50 fil.**

4. Desvoltarea primatului papal și influența lui asupra creștinătății. Cercetări istorice, de S. Popescu, dela 1 cor. 25 fil. la **50 fil.**

Librăria arhidiecezană.

A apărut

In editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Prefațatului împărat și rege **Francisc Iosif I**, sub îngrijirea și binecuvântarea Inalt Preasfințitului Domn **Ioan Mețianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religiunea gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordinului Francisc Iosif clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucei pentru merită, membru în casa magnaților etc. etc.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde legată frumos în piele roșie, fără copeii și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu **20 cor.** scumpindu-se pielea, legată în pânză neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu **15 cor.** Revânzătorilor se dă rabat **10%**. Tipar frumos cu litere latine, de calitatea primă, și hârtie fină și trainică.

In editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere română, făcută de dl Teodor V. Păcățian redactorul „Telegraful Român” a apărut

Evangelia ca bază a vieții.

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizației. Educarea voinei în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangeliu. Împărăția lui Dumnezeu*

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu. Prețul unui exemplar e **1 cor. 50 fileri plus 15 fileri porto**.

Revânzătorilor li se dă **20%**, rabat.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.**Trei predici**

de

Abatele Metodiu Zavoral.

Prețul: **30 fileri plus 10 fileri porto.**

Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

A apărut în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane:

R. Ruiz Amado:

Secretul succesului

converbirile teoretice și practice cu tinerii de 15-20 ani, traducere de **Vasile Stan**, profesor la seminarul „Andrei”. Cuprinsul: *Succesul și fericirea. Problema succesorului. Idei atavice. Zeificarea succesului. Zodia. Periodul fatal. Planul de luptă. Nu fumezi? Încă o țigare?...? Păhărele de beutură. Verbele obșcene. Steagul celor septete voinici. Timpul e aur. Lectura. Jocurile. Sportul. Prietenii. Cavalerism și Donchișotism. Viermele neadormit. Orientari. O putere... Nobleță adevărată. Inclinații și destoinicile. Concurența socială. Capitalul celor desmoșteniți. Obiectivitate și o părere. Cheamarea dumnezeiască. Munca. Împărirea timpului. Statornicia. Împărtășește ca să învingeri. Puterea de sus Adaus: Sfaturile unui părinte către fiul său.*

După cum se vede din acest cuprins bogat, *Secretul succesului* e o contribuție însemnată la literatura noastră pentru tineret, astăzi destul de săracă.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu, exemplarul brosat (280 pagini format 8°) cu **2-20 coroane**.

Revânzătorilor se dă un rabat de **20%**.

„Biblioteca Șaguna”

Redactată de Dr. I. Lupăș, Săliște.

Nr. 16-36.

Mângăiați poporul!

Cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Lupăș

și alți preoți din protopopiatul Săliștei.

Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu-Nagyszeben.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 2-50, legat cor. 3—, porto 20 fileri.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană din Nagyszeben — Sibiu :

Tipicul bisericii ortodoxe

întocmit pentru trebuințele preoților români și ale elevilor seminariali

de

Aurel Popoviciu,

dăhovnic-econom seminarial, instructor de cantică bisericești și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidicezan prin decisul din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu **5 cor.**
plus 50 fil. porto, recomandat.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană în Sibiu:

Frumoasa din Nor

și alte povești

de

E. Hodoș.

Prețul 2-50 cor. + porto 20 bani.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu.**Predici**

de

Mihai Păcățian,

protopresbiter

și alți preoți din ppresbiteratul B.-Comloșului.

Prețul **3 cor.**, plus 12 fil. porto.

Vânzare de lemne de foc.

Vând și furnizez prompt **lemn de fag**, calitatea primă, și producție proprie, în cantități mari și mici,

cu prețurile zilei.

Certificate de furnizare am la îndemână.

Prenotări se pot face în Sibiu la:

Kincs Samuné

Strada Turnschul Nr. 15.

și

Lieblich Jenő

Strada Gușteriții Nr. 56.

Salamon Samuel,

produsent și vânzător de lemn în Aranyosgyéres.

12-12 (270)

Editura și tiparul tipografiei arhidicezane.